

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pia humilisq[ue] deploratio frequentis, eiusq[ue] indignæ com[m]unionis
coporis Christi, atq[ue] pro digna & debita præparatione & fructuosa
susceptione eiusdem, Precatio VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

deliter vnguibus lacerarent, & in tam miserandam permutarent speciem, vt vel faxeum potuisset pectus ad miserationē compassionemq; permouere. Ad eodē namq; Esa. 53. gratiosa illius facies ex plagis intumuerat, sputis obfusa, sanguine rubricata, vnguibus lacerata, vt penē hominis nullam haberet speciem. Atq; ita patientissimo Domino, quicquid molestiæ, contumeliæ ac cruciatus diabolico suo poterant corde concipere, irrogabant. At tamen nec ita quidem sicut eorum extincta est.

Posteaquā enim omne in illum suæ acerbitalis virus euomuerant, prorsusq; iam defatigati erant, viribusq; defecerant, suis eum ministris tradiderunt, vt id quod reliquum erat noctis in illius custodia & vexatione expenderent, & ipsi mēbra sua quieti dedere. Cæterū exhausto nimiumq; lassō & excruciatō Domino, nulla quies vel respirandi facultas data est: sed postquam illis nequissimis traditus est satellitibus, ad ipsius crudelem vexationem, à ludæis nimirū muneribus inductis simul vnanimiter in eum seu leones ferocissimi in agnum irruentes, omnem ipsi quoque malitiam & furorē suum in eum absque vlla discretione compassionemq; euomuerunt, qui etiam dulcissimam faciem eius sordidissimo panno obuelauerunt, ne qua scilicet benignitate vel misericordia erga eum mouerentur, sed omnem suam crudelitatem in eum pro voto effunderent.

Itaque iam tunc absque vlla misericordia crudelissime, alij faciem eius palmis pugnissq; cædebant, alij in collum eius percutiebant, simulq; irridiculē dicebant: Matt. 26. *Prophetiz: a nobis Christe, quis est qui te percussit?* Atque hoc modo ludibria in ipsum Mat. 14. per totam exercuerunt noctem.

O mater dulcissima, & mœstissima Domina, quantis in angustijs & afflictionibus dulcis filij tuus, cæli gaudium & tuū erat? Quā procul dubio præ dolore etiam penē scissum fuit cor tuum, dum in filium Dei, in spem, solatium, & vnicum amorem tuum, tanta impios illos crudelitate debachari mentis oculis conspexisti. O quā ardenti cum amore lupis illis rapacibus te desiderantissime tradidisses, si coram illic affuisses, vt eruentam suam in te exaciassent sitim, quo dulcem natum tuum missum fecissent. Verū non minus eo in anima tua sustinuisti, cum per cōpensationem cuncta in corde pertuleris, quæ in corpore ille sustinebat. Pro omni hoc virginei cordis tui dolore ac mœsticia, ô fidelissima mater, te benedico, millicsq; saluto. Ave electissima Dei mater virgo Maria gratia plena, Amen.

Pia humiliq; deploratio frequentis, eiusq; indigne communicationis corporis Christi, atque pro digna ac debita præparatione, & fructuosa susceptione eiusdem, Precatio VII.

Heu mater mea dulcissima: heu dolorosa, ac mœstissima Domina, cur ad eodē ferreum ac lapideum cor habeo ego, quod cōpatione ac dolore nō scinditur? Cur præ dolore non tabescit anima mea, quando quidem tam immanium causa est dolorum pessima vita mea? Ego a lapis cæcidi, ego colaphizati, ego blasphemauit, conspui, & cōculcaui filium tuum: Nimirum cum agnum ipsum immaculatum Dominum Deum, creatorem meum in tam immundum ac impræparatum cordis & corporis mei hospitium suscipere toties præsumpsi, de vniuersis & singulis peccatis à me & occasione mei commissis, & bonis omisis contra ipsum & proximum meum, & contra me ipsum non solum ita cordialiter contritus, neq; tam plenē & distinctē confessus, neque per condignam pœnitentiam emendatus, sicut potui & esse debui. Ac in super post sui susceptionem tam faciliter, toties, adeoq; sæpē grauiter denuō recidians, vt canis ad vomitum redij, veteribus nona accu- Pro. 26. mulando peccata. 2. Pct. 2.

O me miserum & stultum, o impudencem & ingratum, quam cito quocumque me ab ipso ad alia conuersti, quam cito ipsum expuli, nec ad manendum sibi in me locum permisi. O miranda adhuc & stupenda cordis mei cecitas & duritia ingemiscenda. In abundantia namque maxima spiritualium diuitiarum, tam longo tempore pauperissimus extiti: in copia tantarum deliciarum ideo miser fui: in redundantia gratiarum egenus remansi: ad mensam delitiosam quotidie imitatus fui, & vacuus & macie confectus inde recessi. O insensibilitas animæ meæ, liquorem balsamicum mellitum, deliciosum ac suauissimum in ore habui, nec flagrantiam eius sensi: quandoquidem me cum debita reuerentia & deuotione, ad tam sacrosanctum mysterium nunquam disposui, nunquam tanto cum affectu & desiderio recepi & honorari ut potui & debui, curis mundanis & vanitatibus superfluis me denud inuoluens, de suscepto hospite dignissimo medicum curavi, immo, sordidis cogitationibus conscientiam meam, quam ipse inhabitare cupiuit polluendo, in eius sepius faciem conspui. Per contumeliosa verba, irrisiones, detractiones, murmurationes & erga suos vicarios, meos prælatos inobedienciam, pugnis eum, alapis colaphisq; cecidi. Flens igitur doleo, quod hucusq; ad sacrosanctum hoc mysterium intellectum habui tam excæcatum, & affectum, tam induratum, eo quod nimis superficialiter reuerendum hoc ministerium peregi, nimis tediousè, negligenter, irreuerenter me circa tremendum hoc sacramentum habui, frequenterq; nimis dissimulaui, ac si Deus meus præsens non fuisset aut præsentem eum minime aduertissem.

Sed nunc expansis manibus & erectis in cælum luminibus ad te o rosa præfulgida cælicæ amantissimæ, ad te vincam, post Deum, pauperum spemq; peccatorumq; refugium, ad te inquam, o gloriosissima & misericordissima Deipara Virgo Maria, conuertens me supplex veniam peto, quod gloriosum & benedictum filium tuum tam indignè non modo tractaui & suscepi, verum etiam tam probrosè & contumeliosè expuli per reiterata multiplicia peccata, immundorum me spirituum animæ tuæ erga Deum amorem, atque ipsius in te omnem Diuinam suam charitatem & filialem affectum, potenter exores eum, ut ad huius sacratissimi frequentationem cor meum feruentissimo accendat desiderio, & quotiescunque ad sui susceptionem sua me dignatio admiserit, tuis interuenientibus meritis in gratiæ suæ paradysum me recipiat, incalido suo sanguine me lauet, in pretiosa sua morte me viuificet, cunctis suis virtutibus & meritis exornet, animæ meæ fundum ipse sibi dignissimè præparet, in quo suscipi iugiterq; habitare dignetur, in tanta charitate, quanta seipsum in vltima cæna suscepit, pro supplenda omni indigna susceptione mea, & fructuosum in me faciat suum aduentum, liberetq; me omnibus diebus vitæ meæ ab omni nocibili tentatione, vniat & sibi connectat me & omnia opera ac desideria mea, quo nunquam separer à dulcissima sua dilectione & clarissima pulcherrimi vultus sui visione; sed merear in ipso florere & regnare nunc & in perpetuum, Amen.

Actio gratiarum pro vario dolore ac maestitudine, cui immergebatur piissimum cor B. Virginis, dum amabilem filium suum, vultu ex plagis tumido ac liuido, sanguine obducto, phlegmatibus repleto, vnguium laceratione dissecto, à Caipha ad Pilatum crudeliter & ignominiose deduci confluxit, coramq; eo multipliciter & falso inculari audiuit.